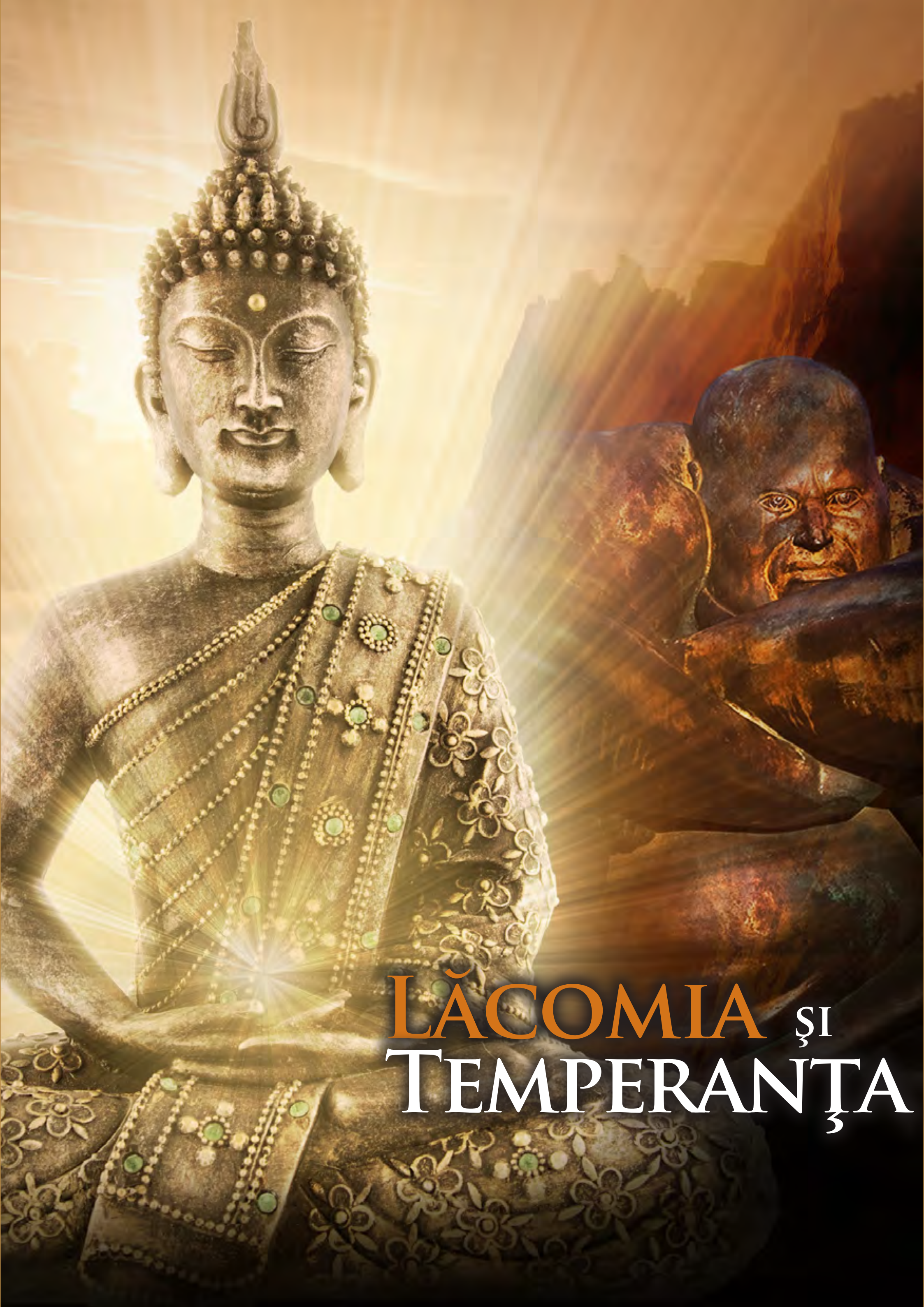

LĂCOMIA ŞI
TEMPERANŢA

LĂCOMIA
ŞI
TEMPERANŢA

ASOCIATIA GEOFILOSOFICA DE STUDII
ANTROPOLOGICE SI CULTURALE

De la originile sale, așa numitul *homo sapiens* a îndurat în natura sa fizică și animică flagelul unei slăbiciuni, numită, în lumea psihologiei, Lăcomie.

Lăcomia o târăște omul după sine dinainte de căderea angelică și constituie, împreună cu alte progenituri malefice pe care le poartă în interior, o consecință a dezechilibrului Gunelor sau calităților materiei cosmice.

Trei sunt calitățile acestei materii cosmice din care totul, absolut totul, este constituit, și anume: *Sattva* (guna echilibrului), *Rayas* (guna acțiunii) și *Tamas* (guna non-acțiunii).

Aceste gune s-au dezechilibrat în momentul Creației însăși; iar când Esențele sau Sufletele care veneau în prezenta Maha-Manvantara au trebuit să traverseze regnurile mineral, vegetal și animal, gunele tamasică și rayasică au început să creeze stări contrarii echilibrului sattvic, generându-se atunci în psihicul viitorului om dezagreabilele stări animaloide, care s-au cristalizat, după căderea angelică, în multiplele forme ale Lăcomiei.

Lăcomia, văzută în mod general, este „un apetit vorace necontrolat", aviditatea de a simți senzații de plăcere relaționate cu simțul gustului. Incontestabil, aceste senzații, repetate de nenumărate ori, îl fac pe umanoid sclav al acestora și, pe lângă faptul de a-i provoca deformații în fizionomie, îi creează alte deformații psihice care îl perturbă la nivel fizic și animic. Lăcomia este de asemenea foarte unită cu simțul gustului și cu simțul văzului. Astfel că gustul, mirosul și văzul sunt simțurile utilizate de diversele agregate ale

Lăcomiei. De aceea se spune de multe ori: „era atâta mâncare că în cele din urmă am mâncat cu ochii și apoi nu am mai putut gusta nicio îmbucătură din alimente”.

Temperanța este antiteza Lăcomiei. Temperanța este virtutea care-l dotează, pe cel ce o posedă, cu calitatea de a-și ști cumpăta senzațiile, emoțiile, instinctele și, evident, în acest fel, este capabil să fie mai presus de diversele scenarii care se mișcă în jurul său și bineînțeles de mulțimea de impresii cu care vin acestea.

Lăcomia este asociată cu curiozitatea nesănătoasă, căci acest defect ne împinge să gustăm tot felul de alimente, solide și lichide, ajungând inclusiv să gustăm, la un moment dat, lucruri ce nu constituie în niciun fel un aliment pentru vehiculul nostru fizic, precum drogurile sau o varietate interminabilă de alcooluri, substanțe chimice extrase din vegetale, animale sau minerale, cum ar fi de exemplu „prafurile din corn de rinocer”, cu absurdul pretext al unei presupuse creșteri a potenței sexuale. Să adăugăm, de asemenea, o lungă listă de țigări sau trabucuri (tutun) ce există în prezent și care se vând la prețuri incredibile pe piața mondială.

Lăcomiei îi place să se alimenteze vizitând noi supermarketuri, pentru a descoperi noi alimente, cu scopul de a le încerca, chiar dacă nici măcar nu sunt necesare pentru corpul nostru, deoarece avem deja în casă o cantitate suficientă din aceleași alimente. De aceea, există persoane care au frigiderele arhipline de alimente, care în cele din urmă sfârșesc putrezind, pentru că în final nu sunt consumate. Astfel de situații l-au făcut pe renumitul Mahatma Gandhi să spună:

„Creștinii au credință în Dumnezeul lor atâta timp cât au frigiderul plin de alimente”...

Temperanța îl dotează pe cel care o posedă cu capacitatea de a se adapta la alimentele pe care Divinitatea i le aduce în fiecare zi. Această calitate, dincolo de faptul că ne face simpli în obiceiurile alimentare, ne permite să ne controlăm dieta alimentară și ne ajută să nu perturbăm aparatul digestiv.

Lăcomia nu are programe. Sclavul Lăcomiei nu se satură niciodată. Am putea să mâncăm fără oprire și aparent să simțim că „încă ne este foame”, când în realitate este vorba de senzații create artificial de Lăcomie. În acest mod, lacomul mănâncă dimineața, la jumătatea dimineții, la amiază, după-amiază, seara și la miezul nopții.

Temperanța ne permite să simțim „adevărata foame” și, odată ce am mâncat (cu echilibru), propriul corp ne trimite un mesaj prin care ne spune: „nu mai vreau, deoarece sunt sătul”...

Lăcomia în centrul intelectual ne face devoratori de lecturi, autentici șoareci de bibliotecă, cu cunoscutul abuz ce se produce în sistemul nostru nervos și bolile ce pot deriva din aceasta. Lacomul intelectual poate ajunge la extrema de a citi chiar și ceea ce nici măcar nu derivă dintr-un interes determinat. Însă, la fel cum consumul exagerat de alimente ne poate preschimba în persoane obeze, tot așa Lăcomia intelectuală ne deformează însuși corpul mental și ne provoacă dezordine în cele 3.000 de clanuri ale minții. Pe de altă parte, Lăcomia instalată în mintea noastră este capabilă

să ne mențină îmbuteliați în fantezia legată de cutare sau cutare produse, pe care le vom consuma la „petrecerea de început de an”, chiar dacă până la sosirea zilei festive mai sunt încă luni întregi. Așa lucrează Lăcomia, planificând mental cu anticipație banchetele sale. Lăcomia lucrează în centrul nostru intelectual și aducându-ne neîncetat amintiri cu diferite alimente, tocmai când încercăm să ținem un post de purificare corporală sau de penitență spirituală. În aceste cazuri, lăcomia, înfuriată pe noi, ne atacă psihologia, defilând mâncăruri suculente; și chiar este capabilă să dezvolte o întreagă pictură culinară, transformându-ne în adevărați „gourmeți” sau „chef de haute cuisine”.

Temperanța în centrul intelectual ne permite să avem informația de care avem realmente nevoie, aceea care are o adevărată utilitate pentru viața noastră animică și fizică, sau care să ne ajute în căutarea de informații despre noi înșine. Temperanța nu ne lasă să divagăm, nici să vagabondăm cu mintea pe tema alimentelor care ne-ar plăcea mai mult sau care ne-ar provoca tot mai multe satisfacții, deoarece vrea pentru noi doar o alimentație normală și echilibrată.

Lăcomia în centrul emoțional ne preschimbă în subiecți dependenți de mirosurile și gusturile a tot ceea ce pare că ar putea fi digerat. Sclavul emoțional al Lăcomiei, sau concret spus „lacomul”, nu concepe vreo reuniune, de orice tip, fără prezența unor alimente variate, băuturi variate, diferite deserturi, și un lung rând de „aperitive”, pentru a le savura pe toate, chiar dacă e pe punctul de a îi exploda stomacul.

Temperanța este austeră și simplă în toate mediile. Venerabilii Maeștri ai Binecuvântatei Fraternități Albe celebrează,

în lumile interne, orice triumf obținut, cu suc de fructe sau pur și simplu cu „suc de lămâie îndulcit”. Niciodată nu sunt prezente în sânul Fraternității Albe „bețiile” sau „orgiile” proprii umanoizilor acestui secol XXI.

Lăcomia în centrul motor ne face să fim capabili de adevărate nebunii, cu scopul de a satisface stările noastre de lăcomie. În acest fel, există persoane capabile să străbată distanțe foarte mari, în mașină sau pe jos, doar pentru a-și satisface anumite obiceiuri lacome. Sau putem fi capabili să petrecem ore întregi lipiți de un cuptor, gătind cantități exagerate de alimente, pentru a le consuma apoi cu alți comeseni, la fel de identificați cu lăcomia. Astfel se nasc marile cine orgiastice, care astăzi au devenit foarte la modă în așa numitele „petreceri ale burlacilor” sau la „nunțile” proprii culturii arabe, unde strălucesc nenumărate sticle de stranii băuturi, amestecate cu alimente exotice; totul elaborat pentru a satisface Lăcomia participanților.

Temperanța valorează orice aliment care a fost preparat, chiar dacă nu constituie, în sine însuși, o „bijuterie culinară”. Are doar un scop, iar acela este de a alimenta în mod corect organismul nostru, pentru a face față fiecărei zile a existenței noastre. Temperanța ne permite „să mâncăm pentru a trăi, nu să trăim pentru a mânca” – foarte diferite una de cealaltă.

Lăcomia în centrul instinctiv ne conduce la dezastrul total, deoarece pune în activitate atomii grosieri pe care orice persoană îi are în zona inferioară a abdomenului, făcându-ne să pierdem orice control de sine însuși și ajungând chiar să ne provoace daune organice grave. Lacomul sau

pofticiosul, atacat în central său instinctiv, este o barcă fragilă în mijlocul oceanului existenței; nu are de ce să se țină, de ce să se sprijine și rămâne scufundat în „apetiturile sale vorace”, care îl trag în toate direcțiile. Lăcomia instinctivă este cea care ne împinge să „îndrăznim” să consumăm acele lucruri care reprezintă adevărate pericole pentru sănătatea noastră.

Temperanța în centrul instinctiv se preschimbă într-o cârmă cu care controlăm instinctele noastre de orice tip. Nimeni nu poate pune stăpânire pe sine însuși, dacă mai înainte nu a fost capabil să-și „educe instinctele”, oricare ar fi ele. Prin urmare, Temperanța ne permite să nu fim târâți „instinctiv” spre cutare sau cutare degustări relaționate cu Lăcomia, deoarece ea însăși, Temperanța, respinge tot ceea ce se află în afara orbitei a ceea ce este normal.

Lăcomia în centrul sexual este insațiabilă. Lăcomia și Desfrâul sunt intim relaționate. Marii desfrânați sunt, prin natură, mari lacomi. Să ne amintim de bacanalele Romei antice. În acele bacanale se amestecau, în mii de moduri, Lăcomia și Desfrâul, făcându-i pe participanți să-și piardă totalmente judecata. Acelea erau adevărate sabaturi în care își disputau supremația ambele aberații. Lăcomiei sexuale îi place să provoace adevărate cocktail-uri egoice, amestecând fornicația cu consumul de tot felul de substanțe care să excite și mai mult deja hipnotizatul umanoid. În zilele noastre abundă, în marile orașe, centre nocturne în care se dă frâu liber Lăcomiei, amestecată cu ruda sa, Desfrâul. Aceasta se numește „modernism” și progres al civilizației…

Temperanța în centrul sexual ne face părtași la adevărata Iubire. La acea iubire care este soră a morții. Temperanța sexuală este cea care ne conduce să învingem tentațiile, pe propriul lor teren.

În cele din urmă, prietene cititor, trebuie să semnalăm că se dovedește absurd și ridicol să vedem călugări sau călugărițe grase care își preschimbă viețile în simple distracții relaționate cu Lăcomia. Să ne amintim de călugării abstinenți medievali, cu dăunătoarele „vibrații venenoskiriene" care se află la baza multor filme, precum cel care poartă drept titlu „NUMELE TRANDAFIRULUI". Adevărata viață ascetică implică o disciplină care să se concentreze pe renunțarea la tot felul de plăceri neînfrânate. Lacomii sau lacomele niciodată nu vor putea intra în Împărăția Tatălui, deoarece vor fi considerați întotdeauna spirite slabe și impure. În același mod în care Cronos era capabil să-și devoreze fiii, conform mitologiei grecești antice, tot așa noi vom fi devorați de Cronos (timpul) și vom fi pierdut oportunitatea de a ne găsi pe noi înșine în această existență, dacă nu lucrăm asupra noastră înșine, vorbind din punct de vedere psihologic.

Să spunem acum împreună cu Shakespeare: „Pântecul obez anunță o istețime slabă: îmbucăturile suculente îmbogățesc trupul și ruinează cu totul spiritul". Și să exclamăm cu fratele Antonio Navarro: „Mormânt este pântecul lacomului, ce nicicând nu se satură de înghițit morți"...

SIC TRISTIS AURA RESEDIT
Astfel se potolește această teribilă furtună.

M.K.K.

AGEAC